

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 9 kwietnia 1984 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Międzynarodowej konwencji o bezpiecznych kontenerach, sporządzonej w Genewie dnia 2 grudnia 1972 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem VII ustęp 4 Międzynarodowej konwencji o bezpiecznych kontenerach, sporządzonej w Genewie dnia 2 grudnia 1972 r., został złożony Sekretarzowi Generalnemu Międzypaństwowej Morskiej Organizacji Doradczej (obecnie Międzynarodowej Organizacji Morskiej) dnia 14 stycznia 1980 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Konwencja ta weszła w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 14 stycznia 1981 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące Państwa stały się stronami powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 6 września 1977 r., składając dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przyjęcia, zażyczenia albo przystąpienia w niżej podanych datach:

Węgry	dnia 9 stycznia	1974 r.,
Czechosłowacja	dnia 8 maja	1974 r.,

z następującym oświadczeniem:

„Artykuł VII ustęp 1 wymienionej konwencji jest niezgodny z powszechnie uznaną zasadą suwerennej równości Państw.”,

Hiszpania	dnia 13 maja	1974 r.,
Niemiecka Republika Demokratyczna	dnia 27 września	1974 r.,

z następującymi oświadczeniami:

„Niemiecka Republika Demokratyczna uważa za konieczne zwrócić uwagę, że artykuł VII pozbawia niektóre Państwa możliwości stania się stronami tej konwencji.

Konwencja reguluje sprawy dotyczące interesów wszystkich Państw, dlatego powinna być otwarta dla wszystkich Państw, które w swej polityce kierują się zasadami i celami Karty Narodów Zjednoczonych, tak aby mogły one stać się stronami konwencji.

Odnosnie do postanowień artykułu XIII konwencji w sprawie rozstrzygnięcia w drodze arbitrażu sporów dotyczących interpretacji lub stosowania konwencji Niemiecka Republika Demokratyczna oświadcza, że przyjęcie tego postanowienia nie powinno być rozumiane w taki sposób, jak gdyby stanowisko Niemieckiej Republiki Demokratycznej, że spór może być skierowany do trybunału arbitrażowego w celu rozpatrzenia tylko za zgodą wszystkich stron w sporze, uległo zmianie.”,

oraz deklaracją:

„Skrócone oznaczenie Państwa na tabliczkach rejestracyjnych, wymagane zgodnie z konwencją, odpowiada znakowi wyróżniającemu używanemu do oznaczania Państwa rejestracji pojazdów mechanicznych i brzmi „DDR”. Właściwą władzą w Niemieckiej Republice Demokratycznej dla wszystkich spraw związanych z niniejszą konwencją jest „DDR Schiffs-Revision und Klassifikation (DSRK).”,

Francja	dnia 21 października	1974 r.,
---------	----------------------	----------

z następującym zastrzeżeniem:

„Rząd Francuski zgodnie z postanowieniami artykułu XIV zgłasza zastrzeżenie przeciwko tej części artykułu X ustęp 4, która brzmi: «zastrzeżenie wniesione przez Umawiającą się Stronę nie będzie wiązać innych Umawiających się Stron w zakresie przyjęcia kontenerów, do których odnosi się niniejsza konwencja».

Jeżeli Umawiająca się Strona zgłosi zastrzeżenie do poprawki, postanowienia tej poprawki nie będą powoływane przeciwko danej Stronie.”,

Nowa Zelandia	dnia 23 grudnia	1974 r.,
---------------	-----------------	----------

z następującym oświadczeniem:

„Rząd Nowej Zelandii oświadcza, że konwencja nie będzie dotyczyła Wysp Cooka, Niue i Tokelau.”,

Rumunia	dnia 26 listopada	1975 r.,
---------	-------------------	----------

z następującym oświadczeniem:

„Rząd Socjalistycznej Republiki Rumunii uważa, że postanowienia artykułu VII Międzynarodowej konwencji o bezpiecznych kontenerach, sporządzonej w Genewie dnia 2 grudnia 1972 r., nie są zgodne z zasadą, że międzynarodowe umowy wielostronne, których cele i założenia dotyczą całej społeczności międzynarodowej, powinny być otwarte do powszechnego udziału.”,

Republika Federalna Niemiec	dnia 27 lipca	1976 r.,
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	dnia 24 sierpnia	1976 r.,

z następującymi oświadczeniami:

„Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich uważa, że postanowienia artykułu VII Międzynarodowej konwencji o bezpiecznych kontenerach

ograniczające uczestnictwo niektórych Państw w konwencji, są sprzeczne z powszechnie uznaną zasadą suwerennej równości Państw.

Odnosnie do postanowień artykułu XIII w sprawie rozstrzygnięcia w drodze arbitrażu sporów dotyczących interpretacji i stosowania niniejszej konwencji Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich stwierdza, że przyjęcie tych postanowień nie może być rozumiane jako zmiana stanowiska Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, iż spór może być skierowany do trybunału arbitrażowego tylko za zgodą wszystkich stron w sporze w każdym indywidualnym przypadku.",

Białoruska Socjalistyczna
Republika Radziecka dnia 6 września 1976 r.,

z następującymi oświadczeniami:

„Rząd Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej uważa, że postanowienia artykułu VII Międzynarodowej konwencji o bezpiecznych kontenerach, ograniczające uczestnictwo niektórych Państw w konwencji, są sprzeczne z powszechnie uznaną zasadą suwerennej równości Państw.

Odnosnie do postanowień artykułu XIII w sprawie rozstrzygnięcia w drodze arbitrażu sporów dotyczących interpretacji i stosowania niniejszej konwencji Rząd Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej stwierdza, że przyjęcie tych postanowień nie może być rozumiane jako zmiana stanowiska Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej, iż spór może być skierowany do trybunału arbitrażowego tylko za zgodą wszystkich stron w sporze w każdym indywidualnym przypadku.",

Ukraińska Socjalistyczna
Republika Radziecka dnia 6 września 1976 r.,

z następującymi oświadczeniami:

„Rząd Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej uważa, że postanowienia artykułu VII Międzynarodowej konwencji o bezpiecznych kontenerach, ograniczające uczestnictwo niektórych Państw w konwencji, są sprzeczne z powszechnie uznaną zasadą suwerennej równości Państw.

Odnosnie do postanowień artykułu XIII w sprawie rozstrzygnięcia w drodze arbitrażu sporów dotyczących interpretacji i stosowania niniejszej konwencji Rząd Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej stwierdza, że przyjęcie tych postanowień nie może być rozumiane jako zmiana stanowiska Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej, iż spór może być skierowany do trybunału arbitrażowego tylko za zgodą wszystkich stron w sporze w każdym indywidualnym przypadku.",

Bułgaria dnia 17 listopada 1976 r.,

z następującymi oświadczeniami:

„Ludowa Republika Bułgarii uważa, że artykuł VII, który ogranicza uczestnictwo wielu Państw w konwencji, jest sprzeczny z powszechnie uznaną zasadą suwerennej równości Państw.

Ludowa Republika Bułgarii uważa, że przyjęcie przez nią artykułu XIII nie może być rozumiane jako zmiana jej stanowiska, iż jakkolwiek spór może być skierowany do trybunału arbitrażowego tylko za zgodą wszystkich stron w sporze w każdym indywidualnym przypadku.",

Stany Zjednoczone	dnia 3 stycznia	1978 r.,
Indie	dnia 27 stycznia	1978 r.,
Liberia	dnia 14 lutego	1978 r.,
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północ- nej Irlandii	dnia 8 marca	1978 r.,

z następującym zastrzeżeniem:

„Rząd Zjednoczonego Królestwa zastrzega sobie prawo do niestosowania niniejszej konwencji wobec każdego terytorium, za którego stosunki międzynarodowe jest on odpowiedzialny; konwencja będzie stosowana na danym terytorium po upływie dwunastu miesięcy od notyfikowania przez Rząd Zjednoczonego Królestwa Sekretarzowi Generalnemu Międzypaństwowej Morskiej Organizacji Doradczej o jej stosowaniu na danym terytorium.",

Japonia	dnia 12 czerwca	1978 r.,
Arabia Saudyjska	dnia 6 października	1978 r.,
Bahama	dnia 16 lutego	1979 r.,
Dania	dnia 2 marca	1979 r.,

z oświadczeniem, że konwencja nie będzie stosowana do Grenlandii i Wysp Owczych,

Jemeńska Republika Arabska	dnia 6 marca	1979 r.,
Argentyna	dnia 11 września	1979 r.,
Włochy	dnia 31 października	1979 r.,
Australia	dnia 22 lutego	1980 r.,
Chile	dnia 28 marca	1980 r.,

z zastrzeżeniem, że jakkolwiek poprawka do konwencji lub do załączników do niej nie będzie miała mocy wiążącej dla Chile, zanim nie zostanie zatwierdzona i ratyfikowana zgodnie z przepisami wewnętrznymi ustawodawstwa Chile,

Szwecja	dnia 9 czerwca	1980 r.,
Chińska Republika Ludowa	dnia 23 września	1980 r.,
Luksemburg	dnia 13 listopada	1980 r.,
Gwinea	dnia 19 stycznia	1981 r.,
Kanada	dnia 19 lutego	1981 r.,
Izrael	dnia 21 sierpnia	1981 r.,
Belgia	dnia 16 września	1981 r.,
Republika Południowej Afryki	dnia 25 czerwca	1982 r.,
Barbados	dnia 1 września	1982 r.,

Ponadto podaje się do wiadomości, że konwencja weszła w życie w stosunku do pierwszych jedenastu wyżej wymienionych Państw dnia 6 września 1977 r., a w stosunku do każdego z pozostałych Państw weszła w życie, zgodnie z artykułem VIII, po upływie dwunastu miesięcy od daty złożenia przez to Państwo jego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przyjęcia, zatwierdzenia albo przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski